

ДѢЙСТВИЕ ТРЕТЪО.

СЦЕНА ПЪРВА.

(Иванкувитѣ палати).

ЯВЛЕНИЕ 1.

ИВАНКУ И ДРАГОМИРЪ.

Иванку (сѣди дълбоко умисленъ).

Драгомиръ (влиза).

Ти си се върналъ вече; баримъ свърши ли нѣшто?

Иванку (дига глава).

Свършихъ (въздиха и пакъ склани глава).

Драгомиръ.

И благополучно?

Иванку (само съ глава потвърдява).

Драгомиръ.

Слава тебе, Господи! (сѣда) И отъ вѣнъ всичко е благополучно, само трѣба сега...

Иванку (дига глава).

Колко и какви голѣми жертви иска нашето дѣло, брате!
(клати глава).

Драгомиръ (усмихнѣто).

Ти мислишъ, че Мария не ште да се радва, като се види парица? Бѣди спокойнѣ, Иванко! Женитъ сж сѣ жени: покажи на жената нѣшто пѣстричко, таквозъ, което да бие на очи, да блешти, — и жената зарадъ него забравва всичко.
(смѣе се).